

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Ordinațiunile apponyiane.

— Ecou. — ✕

Onorată Redacțiune!

Am citit cu mulțumire sufletească știrea publicată în nrul 46 al „Unirii”, că în zilele proxime se va întruni la Blaj conferența episcopescă, chemată să apere drepturile bisericii, primejduite prin ordinațiunile ministrului Apponyi, referitor la preparandiile gr.-cat. române și la școlile românești din graniță.

Noi protopopii în primul rând, dar nu numai noi, ci toți intelectualii români, suntem moralicește obligați, să dăm mână de ajutor Arhierilor noștri în chestiuni atât de importante pentru biserica noastră și poporul român.

Noi credem, că înainte de toate, și în timpul cel mai scurt să trimită fiecare oficiu protopopesco Ordinariatului său arhiepiscopesc *consemnarea învățătorilor* din districtul său, cari sunt sau au fost în serviciu militar în cursul acestui înfricoșat războiu.

Aceasta consemnare e absolut necesar să cuprindă toate datele mai însemnate din viața lor militară: rangul, distincțiunile lor militare, împrejurarea dacă sunt prinși sau dacă au căzut în lupta pentru apărarea tronului și a patriei, locul și datul morții lor eroice.

În legătură cu aceste credem, că ar fi de interes să se amintească cu numele, sau barem cu numărul, cari dintre învățători sau chiar și dintre credincioșii bisericii noastre din repectivul district protopopesco fac serviciu militar și câți au fost absolvați dela serviciu și anume pe ce motiv?

Iar pentruca datele acestea să dea o icoană cât mai fidelă despre ținuta noastră în actualul războiu, — dupăce și în grâul cel

mai curat se află neghină și în grădina cea mai îngrijită se găsesc și burueni —, să se spună cu numele și acei puțini rătăciți, cari au dezertat din armată sau au fugit în țară străină în decursul războiului de trei ani. Întrucât sunt cunoscute, să se amintească și cauzele și împrejurările, cari i-au îndemnat să facă acest paș.

Datele acestea trimise cu toată graba și conștientiozitatea posibilă vor servi ca material prețios Preasfințiților noștri Arhieriei întru construirea mărețului tablou, din care se va vedea, cum și-a împlinit învățătorimea noastră și poporul nostru datorința către tron și patrie.

Din acel tablou se va putea vedea nedrept, când pentru rătăcirile unor indivizi răsleți vrea să pedepsească corporațiuni și să desființeze instituții, cari au fost totdeauna la înălțimea chemării lor.

Pentru jertfele enorme de sânge și avere aduse de poporul românesc din această țară — față de cari dispar celea câteva cazuri de infidelitate —, nu știrbiri de drepturi ni-se cuvin, ci putem pretinde dreptul la libera noastră dezvoltare culturală și afirmare politică, acest drept firesc al tuturor popoarelor, dreptul limpezit așa de clar în focul războiului.

Propoziția consfătuire dela Potsdam. — În vorbirea sa Lloyd George se provocă la consfătuire, ce s'ar fi ținut la Potsdam în 5 Iulie 1914, în care s'ar fi stabilit și textul ultimatumului către Sârbia. După informațiile acestui ziar ar fi fost prezenți la această adunare: Impăratul Wilhelm și alte notabilități din Germania, iar din partea Monarhiei noastre arhiducele Friderich, contele Bortshold, contele Tisza și contele Conrad de Hötzenherff. „Times” afirmă, că hotărîrea aceasta s'a luat în nădejdea, că puterile centrale vor avea să se lupte cel mult cu Rusia și cu Franța. Când

acestea au aflat, că Anglia încă va intra în războiu, cancelarul Bethmann-Hollweg a voit să retracteze toate hotărîrile dela Potsdam, dar acum era prea târziu. Știrea a fost desmintită în modul cel mai categoric din partea Germaniei, precum și din partea folilor din Budapesta. Contele Tisza, după ziarul de atunci, în 4 Iulie a asistat la parastasul, ce s'a oficiat în biserica din Buda pentru odihna sufletească a moștenitorului și moștenitoarei de tron asasinată.

Comitele Aradului și naționalitățile. — Comitele Barabás Béla în vorbirea sa introductivă a spus și următoarele neadevăruri sfruntate: „Cuibul chestiei de naționalități este aci în Arad, tocmai pentru aceea mă adresez de astădată exclusiv românilor. Aceasta pentru motivul, că observăm și acum anumite neliniștiri, cari nu au nici un înțeles. Azi nu are nimeni dreptul, să vorbească în numele partidului național român, căci o parte a partidului național a fugit în România, încă înainte de izbucnirea războiului, și acolo a comis tradare față de Ungaria, iar partea cealaltă a partidului a primit pe dușman cu strigăte de bucurie, prin urmare partea cea mică care a mai rămas aci, nu are dreptul să vorbească în numele partidului.“

Constatăm, că dintre membrii partidului național singur doi s'au refugiat în România: Părintele Lucașiu și Octavian Goga. Întrebăm apoi pe dl conte: Cari sunt acei membri ai partidului, care au primit pe dușman cu aclamații de bucurie? Comitele Aradului, în sfârșit, trebuie să știe, că dacă în parlament să pot ținea vorbiri în numele partidului național român, acelaș lucru se poate

FOITA.

In zi de sărbătoare.

— Schiță. —

De Victor Lațiu.

Târziu, în noaptea senină, își face apariția spre bolta lumilor de slavă a nopții regină, purtând pe buze zimbetul șagalnic al celui mai misterios amor. În dealul „Crucii“ vălvătaia magică a fecului dela stână, se absoarbe încet de suspinul trist de caval al ciobanului, prelingându-se până în depărtări, întâlnind ca „echou“ sughițul melancolie și cebitor al unei cucuveaie, ce în restricția-i anachoretică, exprimă în accentele acelu „cucuman“ înăbușit, nuanțele unui bazm solitar.

Nu peste mult umbre misterioase se iau la goană, — asemenea unor stafii uriașe — la apariția primei dungi de lumină și zoriul lor frenetic îl potențiază, cântecul monoton de dimineață al cocșilor. La un moment dat zarea întreagă e investită în făcări, o lumină purpurie joacă șagalnic pe coama dealurilor, șerbind cu sete strepi de cristal de pe obrăjori rumeni ai floricelelor plâpânde, ce radicează își desfac petalele parfumate. Rândunele șglobii în tact ușor

se prind ca puful aripelor de undele proaspete de aer, alungându-se una pe cealaltă în virajuri caprițioase. Globul de jar se ridică tot mai sus, resfrângându-și diademele robin spre sat, unde geșurile caselor și ale bisericuții se văd luminate, ca de un pejar izbucnit din interanilor. Totul e reluiat. Pe străzile încă strepite de roua de peste noapte, șgomotul și vieța își iau curs în alvia obișnuită, ca acelaș tempo fixat. Băieți șglobii cu obrăjii măr de rumeni, aleargă după vite, mânăndu-le în ciurdă, ce în mugiri dese și lungi își dau una celeilalte salutul de dimineață. Un „teame“ succedat de altele, brusc lovește undele de aer proaspet, și ropotul acesta șnav urmat în curând de zimbetul metalic al clopetelor, să revărsă vibrător, peste întinderea satului, vestind lumii „marea zi de sărbătoare“. Ulițele în curând iau aspectul unui furnicar, și dela cotituri apar bătrâni aduși de spate, sub povara anilor — primeniți în vestimente curate — strecurându-se încet prin ulița umbrită de salcâmi ce duce spre biserică. Lor le urmează babe bătrâne cu învâliitori albe, temei cu fețe cernite, fete timere cu candearea proprie tinereții și băieții șglobii, purtând în mânuțele lor bronzate de razele soarelui, buchete de busuioce și măgheran. În curând bisericuța e tixită și peste lumea aceia de capete, neurași de tămăie mirositoare plutese încet,

exprimând șfînțenia tainică a locașului. S'a început utrenia, din strana aparte un moș bătrân, având călăriți peste nas o părechio de echelari, în berberosiri de bendar interpretează cuprișul buchelor vechi. Deodată se aude din Sf. șântelor solemn și cu gravitate rostindu-se cuvintele: „Binecuvântată este împărăția Tatălui“... , cărora le succedează un „Amin“ prelung, izvorât de pe buzele de ingerași nevinovați a micușilor de școală. Cadența răspunșorilor de „Doamne îndură-te spre noi“ se pierde încet, absorbită de zumbetul metalic și de ropotul de lemn al clopetniții, ce vestea lumii „Intratul în liturghia“. În ochii meșilor strălucneau mici strepi de lacrimi, șbindu-se pe barbiile lor minșă de noua etății, șuzindu-și nepoșii cântând așa de dulce: „Mărire Tatălui“, „Unule născut“ și „Fericirile“. Iar debila lor respirare o șufocă și mai tare în piepturile lor gârbevite, cetirea Apostolului de un mititel, care cu un ton argințiu de șarșum, la cuvintele „Să luăm aminte“ „Pace tuturor“ — răspunde: „și Spiritului tău“, „Domnul e lumina mea de cine mă voiu teme, Domnul e ajutorul meu de cine mă voiu lafrica“...

Ca o pleie binefăcătoare, ce ștârșește încă șperanța de relaviere și în pășul brumat, la fel își cerne picurii alinatori în șufletele șasetate de un der fierbinte, cuvintele even-

face tot așa de bine și în Arad și aiurea, mai ales în vremuri când sute de mii soldați români își jertfesc viața la toate fronturile pentru apărarea patriei.

Bulgaria nu încheie pace separată. — Agenția „B. T. U.” publică: Anumite ziare italiene publică știri fantastice, că Bulgaria caută mijloace de contact cu puterile ententei pentru a încheia pace separată. În chestia aceasta, după cum spun ziarurile italiene, umbra Angelov, fost consul bulgar în Manchester. Pentru desmințirea acestor vești, ce apar și în foile engleze, agenția amintită declară, că Angelov, e drept că a fost la Manchester reprezentantul Bulgariei, dar îndată ce Bulgaria a pășit în război, a abia demonstrativ de acest oficiu și a rupt orice legături cu guvernul și societatea bulgară. Chestiile pentru cari Angelov umbra prin Șrișara îl priveșe pe el sau prietini lui, nici de-ăt însă pe guvern, care nu poate conta la serviciile unui reneșat.

„Sufragiul universal și supremația maghiară”.

Presa din patrie aproape pe fiecare pagină aduce scrisorile de protestare a politicianilor de renume, a bărbaților de știință și publiciștilor, contra introducerii votului universal. Incadrarea naționalităților în acest drept ar periclita supremația națiunii maghiare, și ar periclita unitatea statului ungar. Înțelegem, că în Ungaria și mai ales în Ardeal, începând de la declarațiile ministrilor, deciziunile municipiilor și până la celea mai radicale

partide, nu vreau în articularea unui vot de alegere întru cât ei ar disolva unitatea națională. Punctul acesta extrem reprezintă de contele Tisza, care se înfioară, ca de o vedenie din basme, de legiferarea votului universal, e susținut cu astfel de date statistice, care în anumite cercuri electorale din Ardeal pentru alegerile parlamentare se prevede la naționalități un număr mai mic de alegători de cât la maghiari.

Ca primejdia să fie delăturată sau redusă la minimum posibil unii dintre diplomații unguri cer ca dreptul de alegător să se acorde numai cetățenilor, cari cunosc în scris și citit limba statului. Întrucât noul guvern nu ar putea să lege dreptul de vot de scris-cetitul ungurește care a fost neglijat de guvernele anterioare, să se dea acest drept la toți cetățenii, cari știu scrie și citi în oare care limbă. Dar legea să cuprindă articolul după care toți cetățenii amintiți să-și însușească în decurs de trei ani scris-cetitul limbii maghiare.

Teama că prin lărgirea dreptului de alegător s'ar primejdi supremația statului ungar — scrie ziarul social-democrat „Világ” — e un cutremur ce emanează din conceptele greșite a unor caste guvernatoare cari văd pericol național și acolo unde e vorbă de apărarea intereselor *unei clase singure*. Ciocnirile de interes diver-

gente ce sunt la diferitele naționalități, numai atunci vor fi scoase la suprafață și aplanate pe cale pașnică, dacă fiecare semănție va primi drept egal să-și ducă dorințele și interesele înaintea parlamentului prin deputații aleși de ea. Din contră dacă de dreptul de a-și spune voința în guvernarea patriei se bucura numai națiunile privilegiate, atunci în cei eschiși se naște ură și răsens față de lege. Judecata calmă arată, că viitorul maghiarismului prin democratizarea pe teren politic, economic și social, poate fi asigurat față de naționalități, sau când maghiarii și naționalitățile vor avea posibilitatea, în cadrele statului ungar, să-și satisfacă interesele culturale politice, economice. Singura politică maghiară corectă consistă în conveșuire pașnică, în înțelegere și îndestulare.

Arată că pe baza statisticii electorale din 1910 supremația maghiară era asignată în toate cercurile dietale. Din totalul de 3,019.027 bărbați trecuți de 24 ani, cari posed scrisul și cetitul, cu limbă maternă maghiară sunt 63.1%, iar nemaghiară 36.09%.

Din datele statistice și împărțirea corectă a cercurilor dietale ziarul social democrat „Világ” conchide, că e falză premisa după care apărarea națiunii maghiare învoalvă darea dreptului de alegător numai cetățenilor cari posed scris-cetitul sau limba maghiară. O astfel de rezolvare ar blama statul ungar înaintea Europei și la aparență ar întări aserțiunea dușmanilor, că maghiarismul se poate susține în aceasta țară numai în mod artificial și cu mijloace volnice.

Războiul european.

— Telegramme oficiale. —

Budapesta, 9 August. Incercările rușilor și românilor de a contrabalansa cu atacuri în masă succesele germane eluptate spre nord de Focșani, s'au zădărnicit pe deplin. Dușmanul până ieri seară a pierdut în prizonieri 50 ofițeri, 3300 ostași, 17 tunuri, peste 50 mitralieze și aruncătoare de mine. La armata lui Rohr, ce luptă în secțiunea ostică a frontierei ungare, pe câteva zone s'au dat lupte norocoase, cari au avut de urmare cuceriri de teren. Rezistența cerbicoasă a dușmanului am respins-o în mod sânger. Cavaleria noastră în părțile sudice din Bucovina după lupte grele de mai multe zile a luat de la ruși două poziții situate pe culmile dela Vama și înainteză în direcția Gurahumora.

În apus până după amiază împrejurări nefavorabile au opăcit luptele vii de artilerie. În Flandria luptele s'ar înăspri din nou numai de câtră seară. Peste noapte încă s'au continuat și mai ales dela Bixchoote până la Hooghe și țemii mării au fost foarte vehemente. Infanteria n'a atacat. La Hooghe am respins o divizie engleză de sondaj. Luptele s'au întezit în Artois și ambele laturi dela Lens. Sondările inamicului și aici au rămas infructuoase.

gheliei dela Ioan VII. 37: „Era în zina cea mai de pe urmă a sărbătorii, sta laus și striga, zicând: „De înătoșează cineva, să vină la mine și să bea”. Ea sunt lumina lumii, cel ce-mi urmează mie, nu va umbra întru întunecare ci va avea lumina vieții”...

Sentimente stranii, gânduri ciudate îmi copleșesc creieri, îmi lovesc on înzinstă, asaltându-mă cu atâtea întrebări. Las să mi-se piardă privirea oboșită pe petecul de cer albastru ce apatic ne privește prin geamurile arcuit boltite. Involuntar îmi fixez privirea asupra icoanei Domnului de pe icoonestas. Chipul acela blajin, cu expresia unei vădite nuanțe de tristețe, acei doi ochi fascinator, în negrul cărera liăresc doi stropi de lacrimi ai bunătății și iubirii îmi par că iau nota senzibilității, iar pe acele buze rubinii un refren de cuvinte ar părea că se încheagă în intonația cuvintelor: „De înătoșează cineva, să vină la mine și să bea”...

Și ca într'un cadru panoramic îmi trec pe dinaintea în pași grăbit, legiuni întregi cu armări grele — în fruntea căroza „Spiritul distrugerii” triumfător își învârteste în rotiri nervoase lama coasei sale distrugătoare — conducându-le în sunete de fanfare și de tubuituri lugubre, peste mări și țări, peste lealuri și vălcele, peste câmpii estinse și piscuri plexuve, împrăștiie protutindona să-nanța perderilor imparentabile, denaturând lumina întregă. Iar marșul lor frenetic îl urmăresc privirile speriate ale lequirilor, cu ruștile îmbrăcerate de suderile reci ale

morții și serășnita horcăitor a ciungilor, ce ca tresii dintr'un somn letargic, întrebători își pipăie frânturile membrelor adrebite. Iar ca un „fait accompli”, al sărbătorii bizare, frânturi de sunete se aud, aduse pe aripi de vânturi — e plânsul sfâșietor al mamelor, e strigătele dureros al miilor de orfani. Și în aceleși clipe dintr'alte sfere, dintr'alte lumi, un cântec suav se încheagă din acorduri de chitavele și strune și cadența lui argintie de „pe pământ pace și între oameni bună învoire” cu insistență par'că leveste auzul multizării turbulente, străbate în îngustimea acelor inimi inconștiente, încoștește, crește, ia proporții, toată gînta se înătoșează, ultimul strop de sălbătăcie senacă, și scărbită de atâtea jaf și pradă — condusă de același „Spiritu al distrugerii”, își continuă marșul înfiorător:

„Nu creștea aceste legi
Că ești nebua când le înțelegi!”

Bisericița se afundă din nou în liniștea-i monahală, continuând firul meditațiilor de vesuri. Un mănunchiu de raze îi scaldă crucea neagră în bătaia lor, rasfrângându-se în mii de linii de aur. Pe valea umbrească, egometos își face cursul râulețul, ce șagălnic își rostogolește printre petri marmural, șopotitor al glasului său fiericelnic, farfud în trescăt câte un sărut fiericelnic, ce stau pe țărni, privind-u-i viseteare. Afară în câmpul investmăntat în haina de sărbătoare, în săfăiri sumptuoase de aripi se alungă priate flori, fluturii pudrați. Numai târsii în neaple în interiorul bizar al bisericii, oftate dese țiguesse din bărnele ruginii, ce par'că se încheagă pe icoonestas, sa un vin plinos, într'o dorință fierbinte după „Pace”.

Condițiuni de primire în școala civilă de fete a Asociațiunii și în internatul aceleia.

(Conform deciziei On. Comitet central al
Asociațiunii, dte 28 Iul. n. 1917).

În clasa I a școlii civile de fete se primesc eleve: a) care arată prin *extras din matricula botezaților ori dela forul civil*, că au împlinit cel puțin vârsta de 9 ani și b) dovedesc prin *atestat școlar*, că au absolvat cu succes IV clase elementare (poporale sau primare).

În celelalte clase ale școlii civile de fete se primesc eleve, cari dovedesc prin *atestat școlar*, că au absolvat cu succes vro-o clasă premergătoare la școli de asemenea categorie.

Fără asemenea atestat, sau pe lângă atestat de pe clasa V ori VI dela școala elementară poporală, se pot primi eleve în oricare clasă a școlii civile, ce corespunde vârstei elevelor, numai pe baza unui *examen de primire*, dăpus cu succes înaintea corpului profesoral al școlii, în sensul ordinațiunii ministerului reg. ung. de culte și instrucțiune publică, dte 11 August 1887, Nr. 29.000. Examenul de primire e scutit de taxă.

Elevetele, cari se scriu întâi dată au să aducă *atestat școlar*, *extras din matricula botezaților ori dela forul civil*, și *certificat de revaccinare*.

În cursul complementar (supletor), organizat și pentru trebuințele școlii de menaj și împreună cu școala civilă de fete a Asociațiunii în sensul §-ului 6 din statutul de organizare al școlii, se primesc eleve cari au absolvat numai două clase civile, ori numai școala poporală, dacă au trecut de 15 ani.

Inscrierile pentru anul școlar 1917/18 se pot face din 1—6 Septembrie 1917 *stil nou*.

Examenele de corigență se țin în 3 Septembrie 1917 st. n. la 8 ore a. m. cu elevetele cari s'au anunțat la direcțiune.

În 4 Septembrie 1917 st. n. la 8 ore a. m. se țin *examenle de primire*, iar în 5 Septembrie se încep prelegerile regulate.

Elevetele plătesc următoarele taxe:

Taxa de înscriere (odată pentru totdeauna) 4 cor. Taxa fondului de pensione 8 cor. Didactru (anual) 50 cor. Taxa de întreținere în internat (anual) 1000 cor. Pentru spălatul rufelor, farmacie, etc. (lunar) 15 cor. Taxa pentru pian, 2 ore pe săptămână (afară de orele de exercițiu), pentru o elevă singură: 20 cor.¹⁾ pe lună; pentru două eleve împreună: 10 cor. pe lună de elevă. (Notele pentru pian: exerciții, etude, sonatine, piese, etc., după care au urmat instrucțiunea în anul din urmă, să le aducă cu sine).

Pentru limba franceză (obiect facultativ): 3 cor. pe lună.

Aceste taxe se plătesc *anticipativ*, în patru sau în două rate, și se socotesc dela 1 Septembrie. — P. T. părinți ai elevelor sunt rugați a se prezenta la timp pentru înscriere, în interesul învățământului și a ordinii institutului.

Spesele particulare ale elevelor interne (pentru cărți, material de scris, deșernă, lucru manual, etc.) se poartă separat, cu dare de seamă la finea fiecărei luni.

¹⁾ Din care sumă 2 cor. se contează institutului, pentru susținerea pianelor în stare bună.

Toate taxele se plătesc direcțiunii școlare.

În caz de repășire în decursul anului, din orice cauză, *didactrul și taxa internatului* se plătesc pe întreg pătărul de an școlar în care se anunță repășirea.

Edificiul internatului este situat în mijlocul unei grădini frumoase de lângă parcul orașului și e provăzut cu apaduct, baie proprie și lumină electrică, în cele mai bune condiții igienice.

Elevetele din internat au și ore de conversație, la timp anumit, în limba franceză, maghiară și germană, după trebuință. Ele se prepară și învață lecțiile sub conducerea profesoarelor și a guvernantelor.

Elevetele cari volesc să fie primite în internat (pentru școala civilă sau elementară, ori pentru vro-o preparandie din loc), să se anunțe de timpuriu și să aducă cu sine: o saltea, un covorel la pat, 2 perini, 4 fețe de perini, o plapomă sau țol de copert, 4 ciarșafuri (lințolii, lepedeie), 6 ștergere, 6 serviete, apoi perie de dinți, săpun și 2 piepteni. Afară de acestea rufele sau alburile trebuitoare, câte 1/2 duzină fiecare, o haină de vară și una de iarnă, două fuste de lustre (jupon) și două de flanel, ciorapi, batiste (marămi) câte o duzină, o umbrelă (cort) și încălțăminte. În decursul anului vor primi în internat 2 surte uniforme, o pălărie de vară și una de iarnă, care se fac aici cu prețuri moderate.

Nagysszeben (Sibiu), în Iulie 1917.

Direcțiunea școlii.

Informațiuni.

Cătră cetitori.

P. T. Abonenți sunt rugați să binevoiască a-și renoi abonamentul.

În deosebi rugăm pe domniile reștanțieri, să facă bine să ne plătească, căci speșele edării foaiei sunt mari și din parte ne am fost destul de indulgenți până acum.

Redacțiunea și Administrațiunea
„UNIRII”.

Ajutor de îmbrăcăminte pe seama preșimii arhidiecezane. —

Quincuenal. — Dl ministru de culte și instrucțiune publică a asignat la Ordinariatul nostru *suma de 259.000 cor.* sub titlul de adaus de îmbrăcăminte pentru preoții din Arhidieceză.

Sub titlul de întregire cuincuenală a competențelor sau ca ajutor pentru preoții cu calificăție mai mică, ministrul ungar al cultelor și instrucțiunii a asemnat la Ordinariatul nostru *suma de 93.673 cor.*

Consultarea ministrului de externe Czernin cu cancelarul german. Din Viena se depeșează, că în cursul săptămânii viitoare, contele Czernin va merge la Berlin pentru a reda vizita cancelarului Michaelis. Cu ocaziunea aceasta se vor consulta asupra diferitelor chestii de ordin politic.

Monarhul în Cornăuți. M. Sa împăratul-rege Carol în 4 crt. a plecat din Viena și a ajuns în Bednaro, de aci a trecut în Kolomea, unde a luat masa cu ofițerii. În 6 crt. a plecat mai departe cu automobilul. De ambele părți ale drumului se vedeau mormintele celor căzuți în lupte și urmele recente ale retragerii rusești. Populațiunea n'a avut vreme să se pregătească pentru o primire mai solemnă, și-a luat numai haine de sărbătoare, au format cordon de marginea drumului, iar bătrânii satului i-au oferit pâine și sare. Se auziau aciamări în toate limbile naționalităților din Bucovina. În Cernauți a intrat în 7 crt. dimineața la orele 9.

M. Sa a împărțit câteva distincții înalte, apoi a luat parte la serviciul divin din biserica rom.-catolică. După biserică a urmat primirea delegațiilor, pe cari M. Sa i-a întâmpinat cu toată dragostea.

Aviz. *Internatele Vancaș de băieți și de fete*, fiind de prezent ocupate de un spital militar de rezervă — părinții sunt avizați, că să fac încercările de a le deschide și ăst an. Cum și între ce împrejurări, cu ce condiții — încă nu se poate ști. Terminalul pentru concurs încă nu se poate fixa de pe acuma.

Părinții să fie însă pregătiți, că numai un număr de elevi *mult mai restrâns* ca până acuma, va putea fi adăpostit în Internate. Tot așa și în gimnaziu. Aceștia spre știri și acomodare!

Blaj, 9 August 1917.

Dr. Victor Macaveiu
rectorul Internatului de băieți.

Neolog. † *Nicolae Petrușă*, paroh gr.-cat. în Velcheriu, după un morb îndelungat, împărțit cu sf. Taine, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, Duminică în 5 Aug. n. a. c. în anul 62-lea al etății și 33-lea al preoției și fericitei sale căsătorii.

— † *Văd. Georgiu Marchis* născ. *Iulia Vultur* din Carei-mari, arhidiecezanească și preoteasă gr.-cat., după scurte suferințe, provăzută cu ss. Sacramente ale muribuzilor, a adormit în Domnul în 28 Iulie n. a. c. sara la 7 ore, în 76-lea an al etății și 34 a văduviei sale.

Odihneasă în pace!

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

Concurs

pentru întregirea postului de învățătoare la școala comunală din *Orlat*, devenit vacant prin abdicere.

Emolumente:

1. Salar anual conform legii. 2. Relut de quartir și grădină 260 cor. 3. Pentru instruirea lucrului de mână în școala de repetiție-economică 56 cor. — în rate lunare anticipative.

Dela competente să pretinde să fie diplomate și să poșadă l. română și maghiară în scris și vorbire și aceasta a o dovedi în mod neîndoios prin documente.

Postul e a se ocupa în *1 Septembrie a. c.*

Rugările sunt a se înainta senatului școlar comunal până în *25 August a. c.*, cele intrate după acest termen nu se iau în considerare.

Orlat, la 7 August 1917.

Senatul școlar comunal.

Ioan Suciu